

Socialministeriet har i den forbindelse oplyst, at man vil tage kontakt med de lande, hvor en manglende pensionsdækning vil virke problematisk, med henblik på at indgå overenskomster med disse lande. Socialministeriet vil endvidere løbende være opmærksom på situationer, hvor indgåelse af en sådan overenskomst vil være aktuel.

Med hensyn til indholdet af de allerede indgåede overenskomster har Socialministeriet oplyst, at det er et gennemgående træk ved overenskomsterne, at de er baseret på gensidighed, dvs. at der principielt skal gælde samme rettigheder for de pågældende landes statsborgere i Danmark og for danske statsborgere i de pågældende lande. Overenskomsterne indeholder nærmere regler om bl.a. udbetaling af social pension optjent i det ene af landene til berettigede, der flytter til det andet af landene.

Regeringen finder på denne baggrund ikke grundlag for at indføre en ensidig lovmæssig ordning med henblik på at give pensionsmæssig dækning til indvandrere.

Indførelse af en ensidig lovmæssig ordning fra dansk side ville endvidere – ud over at være et væsentligt brud på pensionslovgivningens hovedprincip om, at udbetaling af dansk pension er betinget af bopæl her i landet – indebære en nærliggende fare for det på gensidighed baserede overenskomstkompleks, som Danmark har fået opbygget.

6. *Unge indvandrere*

Forslaget indeholder ikke en fortrydelsesret svarende til den, der gælder for flygtninge m.fl. Baggrunden herfor er navnlig, at indvandrere i modsætning til flygtninge frivilligt har taget ophold i Danmark. Når de efterfølgende frivilligt vælger at forlade landet og får økonomisk støtte hertil, bør der ikke gælde særligt lempelige regler vedrørende deres muligheder for at vende tilbage til Danmark.

I Byudvalgets rapport fra oktober 1993 hedder det, at spørgsmålet om etablering af en begrænset fortrydelsesret for helt unge indvandrere, der er vendt tilbage til hjemlandet på grund af deres forældres beslutning herom, vil blive overvejet.

Det kan anføres, at der gør sig særlige forhold gældende for børn af indvandrere i Danmark, som enten er født eller i hvert fald har haft det meste af deres opvækst hos forældrene her i landet. Såfremt de på grund af forældrenes beslutning om at vende tilbage til hjemlandet eller det tidligere opholdsland har forladt Danmark som 15-17 årige kan noget tale for, at de ikke som følge af deres forældres beslutning om at vende hjem bør afskæres fra at leve her i landet, såfremt de på grund af den opståede tilknytning til Danmark måtte ønske det.

Der bør derfor i sådanne tilfælde være mulighed for, at det efter ansøgning bestemmes, at de igen kan tage ophold i Danmark.

Efter udlændingelovens § 17, stk. 1, bortfalder en opholdstilladelse bl.a., når udlændingen opgiver sin bopæl i Danmark. I de tilfælde, hvor en ung indvandrer repatrierer sammen med sine forældre, vil vedkommendes opholdstilladelse således som udgangspunkt efter udlændingelovens § 17, stk. 1, bortfalde med det samme, idet familien vender hjem med henblik på at tage varigt ophold i hjemlandet eller det tidligere opholdsland, og således opgiver bopælen i Danmark. I udlændingelovens § 17, stk. 2, er der imidlertid hjemmel til at beslutte, at en opholdstilladelse, der efter udlændingelovens § 17, stk. 1, er bortfaldet, alligevel kan fastholdes.

En ansøgning om, at en opholdstilladelse for en ung indvandrer efter udlændingelovens § 17, stk. 2, alligevel ikke skal anses for bortfaldet efter repatrieringen, bør kun imødekommes, hvis vedkommende har haft størstedelen af sin opvækst hos en eller begge forældre her i landet, og hvis vedkommende som følge af forældrenes beslutning om at vende tilbage til hjemlandet eller det tidligere opholdsland har forladt Danmark som 15-17 årig. Herudover må der stilles krav om, at ansøgning efter § 17, stk. 2, skal være indgivet højst 6 måneder efter ansøgerens 18 års fødselsdag. Det må samtidig være et krav, at ansøgeren både på tidspunktet for repatrieringen og ved sin tilbagevenden til Danmark er ugift.

Det bør derimod ikke være afgørende, hvorvidt der faktisk er ydet repatrieringshjælp i forbindelse med familiens tilbagevenden til hjemlandet eller det tidligere opholdsland. Også i tilfælde, hvor familien selv har haft tilstrækkelige midler og derfor ikke har modtaget repatrieringshjælp, men hvor forældrene eller en af forældrene i øvrigt har opfyldt betingelserne for at kunne få repatrieringshjælp, bør en ansøgning efter udlændingelovens § 17, stk. 2, fra en ung indvandrer kunne imødekommes.

Med hensyn til børn til flygtninge her i landet, der i 15 – 17 års alderen repatrierer sammen med familien og efter deres 18. år ønsker at vende tilbage til Danmark, vil de pågældende under tilsvarende betingelser kunne få tilladelse efter udlændingelovens § 17, stk. 2, til at tage ophold her i landet.

7. *Administration samt rådgivning og vejledning om mulighed for repatriering m.v.*

Den praktiske administration af ordningen vedrørende repatrieringshjælpen foreslås som efter den gældende ordning for flygtninge m.fl. henlagt til kommunerne.